



# זכרון תורת משה

אכסנייה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב  
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א  
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

**פרשת תצוה**  
ט"ו אדר"א תשפ"ד מפורסם קטן ומדויק  
**שנה כד גליון אקמה**  
זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	6:11	5:11	6:47
ירושלים	6:09	4:56	6:50
בארא פארק	6:41	5:22	6:53

**פרשת תצוה – מרומו להתחבר למשה רבינו והתורה"ק**

בתורה אי' פשעא"ס ממילא מרומו יתכן בדרך המוסר ובדרך החסידות תצוה הוא לשון של חיבור צוותא חדא ולהתחבר, הרבש"ע אמר למשה

רבע"ה ואתה תצוה היינו תתחבר אל ישראל ויקחו אליך שיתדבקו אליך אל הנביא אמת וצדיק הדור כמשה רבינו קודש הקדשים משה רעיא מהימנא, ועי"ז הוא כלל גדול כפי"חז"ל (כלים יב:) כל המחובר לטהור טהור אם כן אז יכולים כלל ישראל בכללות ובפרטות להתעלות עלי' גדולה ונשגבה וזוכים לשמן זית זך, שמן מרומו על תורה כי נר מצוה ותורה אור ושמן גורם לאור, וכן נכתב בספרים ואין לנו השגה שמן מרומו על חכמה וכן הוא סגולה לזיכרון ולחכמה וחכמה נקראת התורה"ק, ראשית חכמה יראת ה', ממילא ע"י שישאל רבינו דבקים במשה רבינו אזי יזכו ללמוד תורה לשמה שמן זית זך ונקי מכל פסולת של שמן גיאות וטומאות ופניות וכל הדברים הנדחים ע"י שיתחברו לטהור משה רבינו והי' הקיום התומ"צ לשמה בזכות ובצלילות, אך יש לזהר כתיב שיהיה בתוכו ובעצמו לב נשבר שאם רוצים לילך ולדבק בדרך של משה רבינו יש להיות לב נשבר וכתית ורק ע"י ענווה ושפלות למאור יכולים לזכות למאור ואור גדול דתומ"צ ולהעלות להתעלות בעלי' גדולה נר ה' נשמת אדם שהיא הנשמה שיכולה לעלות מעלה מעלה תמיד שהנשמה והתומ"צ יכולים לזכות לעלי' מדרגא לדרגא תמיד עד אין סוף.

## שיחת קודש

מפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור ע"י שיתחברו למשה רבינו קוה"ק

ברננה, שיהיה שוין א ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם שהוא מרומו על היצה"ר שזה השונא הגדול ביותר ברו"ג, וישראל יהי' להם עלי' גדולה שמקיימים מחיית

עמלק והיצה"ר אויף אייביג ויהיה ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם ויושעו ישראל בכל הישועות שלימות ברו"ג וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא ויהיו ימים אלו נהפך מאבל ליום טוב ומיגון לשמחה בביאת משיח צדקנו, וה' ברור"ר ישמח את כל השבורי לב אויף א זיסע אופן אויף אייביג ואת כל כלל ישראל אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

**נתבונן רגע:** איתא בהלכה מאמר שבפורים יש משלוח מנות וסעודת פורים ומתנות לאביונים והכל הם מצוות חשובות מאוד באמת, אך אויב מקען און אויב סיגרניג העיקר הוא להרבות במתנות לאביונים כי אין שמחה לפני הקב"ה כמובא בערך מספרי קדמונים כי אין שמחה אצל הקב"ה כלשמה לב עניים אומללים וכו' והמשמחם דומה לשכינה שהיא כסדר משמחת הלבבות נשברים ונדכאים והיא שורה אצלם כביכול וכסדר משמחתם, ועל כן יש לזהר לא לזלזל בשבורי לב ח"ו אלא להיפך לקרבם יותר לחזקם ולשמחם, ומי שמשמח עניים זוכה להרבה ברכות יותר ממי שעושה חסד של צדקה ולברכות גדולות, ולבן שיניים מחלב ודרשו חז"ל גדול המלבין שיניים לחבירו ממשקהו חלב שאם מקרבים השני בסכפ"י בחיך הוא יותר מחסד זניא ממשקהו חלב וכל החסדים חשובים מאוד, ובפרט בפורים יש לראות נאר משמח זיין די ישראל ורק לעשות עמהם חסד, השי"ת יעזור וישמור את כלל ישראל בא"י ובכל העולם כולו וישמורם שמירה עליונה, בכל מקום שהם אויף א זיסע אופן אויף אייביג וישפיע על כולנו אור המשך בעמ' ב'

## מורים קטן

מכתב חיזוק ותיאור ממשנת היין מרבית זיע"א

**איתא בגמ' (זבחים ק"ג): דגים שבים לא מתו במבול.** שגור בפי העולם הפתגם כי בחודש אלול אמילו דגים שבים רועדים מאימת הדין והימים הנוראים הממשמים ובאים. וי"ל מדוע זכו הם להיות מעוררים לבני אדם לתשובה לקראת הימים המקודשים ע"י אימרה זו, **אלא** יובן הדבר דיען שלא חטאו בדור המבול, ולא פגמו כשאר בראי מטה, לכן זכו הדגים להיות מעוררים על התשובה.

## מתוך מכתב חיזוק לאברך א' - אדר תשל"ח

**חשובתי** דרכי מיום עמדי על דעתי עד עצם היום הזה, והנה כל כולי פצע וחבורה ומכה מריה אין בי מתום כי עוונתי כבדו ועצמו משיערת ראשי כמשה כבד יכבדו זמני וכו' ולכאורה חשבון הנפש טוב ויפה, **אולם** שוב התבוננתי וראיתי כי יצר לב האדם הרע רוצה להפילני ביאוש ר"ל לעומקא דתה"ר ולכן התעניי מעפר קומי, וראשית חכמה תשובת המשקל, בטלת את עצמן עד כה בפני הרע, בטלת עצמן כל מלך עד כדי להלל רשע על תאות נפשו בפני הרע, **בטל** עצמן מהיום והלאה בפני הטוב, בטל עצמן כל מלך בפני הטוב, ורק בפני הטוב, ואיך זיל גמור.

## מתוך תיאור 'משתה היין אצל כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיע"א'

**הקנה** כשגב לב המלך בין, נפרעו סכרי האהבה ומעינות והדמעה, והתעייפה: סאיני איתא מוראדיגע הסתרי וואס קען מען נעך טהון משיח זאל קומען? אנויפיל גלות אריבערגיאנגען, אנויפיל סיווענטער יארן, אנויפיל געליטען, וואס וויל מען נעך פון אנה? וואס פאנערש מען נעך אז משיח זאל קומען? אידן האבן זיך שוין גענוג געפאדען אין בלוטן אויף וואס? - אאמירר מרן מוהר"ם זיע"א, בשעת תש"מ, איז געווען אין קבר רחל כשהיה רעק למשתה, אך זאג נישט גישט גענוש, ווייל מיר זענען גישט גענוש, ער איז געווען גענוש! האט ער געזאגט דעמאלט: 'מאמע גיי צום כסא הכבוד און בעהם, מען האט דיר צוגעזאגט זשבו גנים לגגולם, זאל מען מקיים זיין, וואס וועט מען טענה'ן צו דיר? דייעע קינדערליך האבן געווענדיגע זאכסטן זאגן, אז די ייסורים וואס זיי זענען אריבערגיאנגען זענען אסאך אסאך מער ווי זייערע זינד' - אאמירר זניא אמה זאת בתש"מ, ומי אז ה'הרבה שנים ועדיין לא נישענע... ותי און חסוד נראי מה עוד יתלים לעשות ולפעל לביאת המשיח כמה גלות עוברים בני, אלפי שנים, כמה טבלו וטובלים, מה עוד רוצים ותענים סאתנו כדי שיגא המשיח, יהודים כבר מספיק טרעט ונדענען בית, ועל מה איך זיל כשהיא קבר רחל ורקק למשתה, זאג לא איתא שלא הרגיש טוב כ' און זה אלף סאתים מרשימים טוב, היא היה נראי סאת. אז איתא איתא בקער רחל ק"ח: אמת לבי לשאת תרענו ותקשטי שהינני לך זשען גישט לך ערבים לקיים החובשה, ואם ישענו, ענין חסא, על כך זענען כ' הסורים שחם ענין וטובלים ענין מסמן את האטמאם שחטא, וכו'.

התורה ומצוות מאהבה שיהי הדר קיבלוה מאהבה, וישפיע עלינו אור התורה ואור הגנוז ואור הפורים ואורו של משיח, וברור יתן לנו רפואות שלימות ובריאות השלימות הגוה"נ, ברכות שלימות ישועות שלימות ושמחות שלימות בגו"ר וגאולה שלימה ובנין בית המקדש שוין יעצ אויף א זיסען אופן אויף אייביג.

**עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה**

כבר אמרו חז"ל הק' "משנכנס אדר מרבין בשמחה" ואין שמחה אלא תורה המשמחת את הלב "פקודי ה' ישרים משמחי לב", כל התומ"צ צריך להיות בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, ולכן שמחה זו מרומז על תורה ועל כל עבודת ה', ולכן יש לזכור להרבות בתורה ובמצוות בחודש זה, וכמובא בסה"ק שאדר הוא זמן מיוחד המסוגל לתשובה והדר קיבלוה מאהבה, וכמש"כ צומו עלי שלשת ימים מנער ועד זקן כולם היו בתענית, שכל ישראל שבו בתשובה. במילא חודש אדר מסוגל לתשובה מאהבה וקבה"ת מאהבה,

## שיחת קודש

המשך מעמ' א'

השי"ת ירחם שכולנו נשוב בתשובה באמת מאהבה ונקבל התומ"צ באהבה ויראה, וירחם שכולנו נקיימה ביראת ה' ובאהבת ה', וכולנו נזכה לשמחת וקיום התומ"צ להתמדת התורה מתוך שמחה כמ"ש "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה", ונזכה להתרומם מהעוה"ז ולהיות מונחים בתורה ומצוות יר"ש ומידות טובות, והנשמה תהיה שליט על הגוף ואילו כל העוה"ז והגוף שיהא נכנע ויהי עבד לנשמה ולתוה"ק ולרוחניות, וכולנו נזכה שיהיה בחי עבדים כביכול לבוכ"ע כמו בנים אם כננים אם כעבדים ונזכה למדריגת בנים אתם לה"א, און האבן גפויעילט אלעס גוט וישמח כל ישראל בכל מקום בכללות ופרטות וישמרם בכל מקום ברוב רחמנות, ויתן רפואות, בריאות הגוה"נ, ברכות ישועות ושמחות תורה וגדולה במק"א פ"ג בהרחבה גדולה נקיה וקלה, ויתן לכולנו בני חיי ומזוני רויחי ואריכי ברו"ג, שנוכה לחוש את האדר והפורים ולחוש את הקבה"ת בשלימות ובאהבה ורצון, וזו ההארה של

אדר ופורים ישאר עלינו לתמיד.

פורים הוא זמן של ונהפוך הוא מהקצה אל הקצה מהבחי הנדעריגע צו די העכסטע בחינה בגו"ר וכל העניינים זומן פורים הוא ג"כ זמן עת רצון וקריאה מעוררת הזמן והזמן מעורר הזמן, שלכן כמו בימים ההם וכן בזמן הזה, "מי שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה",

ויל"פ שיכולים להמשיך שיהיה שנוכה שיהיה גם בזמן הזה כמו שצדיקי אמת זכו והשפיעו שיהיה גם בזמן הזה. ואין לנו בהם השגה אלא ללמוד בפשטות. השי"ת ירחם שיהיה "בימים ההם" וישפע בהתגלות בזמן הזה וכל הישועות שלימות בגו"ר,

ופורים הוא עת גדול א געולדיגע זמן שהיה ונהפך מן הקצה אל הקצה, שקודם כתוב "והעיר שושן נבוכה" ואח"כ "והעיר שושן צהלה ושמחה", שזכו לגרעסטע בחינה בגו"ר ולקבה"ת מאהבה. ופורים הוא עת רצון שנשמע ונתבשר בשורות טובות, ויתן לכולנו ברכות ישועות שמחות וגאולה שלימה ובנין ביהמ"ק שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

**כאשר** מסתיימים ימי השוב"ם מתחילים מיד ימי חודש אדר שמרבין בהם בשמחה, וימי השוב"ם הם ימים שאפשר לתקן ולפעול ישועות על ידי תפלות ואמירת תהלים, אבל ימי חודש אדר וחודש ניסן, הם ימים שהם גבוהים יותר, ואפשר לפעול בהם ישועות על ידי השמחה והבטחון בהשי"ת.

**וכדאי** מאוד להשתדל בזה להלכה למעשה, שמי שנמצא במצב של שפלות, בגשמיות או ברוחניות, שהמהלך הרגיל הוא להרבות בתפלה ואמירת תהלים בבכי ובתחנונים, שבודאי זה מהלך טוב ומועיל. אבל העצה היותר טובה שאח"כ יקח קצת



פנאי לעצמו, ויקח כלי המשמיע ניגונים, וזמור זמירות שירות ותשבחות בינו לבין עצמו, וזה ממיילא טוב להסיח את הדעת מהצרות, ויתבונן בפסוקים שבניגונים, וימלא את לבו בשמחה ובטחון בהשי"ת, ותוך כדי השמחה יבקש את בקשתו, ויראה

בישועתו הנה זה בא. **ובאמת** זהו גם אופן של תפילה, וכשם שיש תפילה באופן של תחנונים, כך יש תפילה באופן של שמחה, וידוע הנוסח שהיה מרגלא בפומיה דכק"ז הרה"ק מרן הרשנ"ן מלעלוב זי"ע, שבשמים אוהבים בקשות בשמחה 'אין הימעל האט מען ליב פרייליכע בקשות', ולא אוהבים בשמים בקשות הבאים בעצבות ויגון, וכן כתב באגרת קודש ששלח לבתו.

**וידוע** בשם צדיקים במ"ש בגמ' (ב"מ נט.) דאעפ"י ששערי תפלה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו, והקשו דא"כ למה צריך שערים בכלל, ואמרו שאם אדם בוכה בדמעות של שטות המשך בעמ' ד'

**ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר תמיד (כו, ט)**

**כתוב** וההיות רצוא ושוב (יהוקאל א, יד) וכתוב שבע יפול צדיק וקם (משלי כד, טז). דהנה יש ירידה לצורך עליה והעצה לזה "התחברות", אם כי בוודאי יש ביניהם שהם עכשיו בדרך עליה ובאמצעות זה נעשה הירידה עליה, ולהשיג זה הוא החכמה. והחכמה מאין תמצא (איוב פח, יב), ע"י האין, לדעת שהוא אין על ידי זה בא התחברות ועי"ז הוא העליה, וזה הוא הענין וקם כי השבע יפול כדי שיהיה וקם, וזה הוא הענין רצוא ושוב, וזוהו נאמר **ואתה תצוה** - לשון התחברות - על ידי התחברות ויקחו אליך שמן, החכמה שמרומז בשמן, **כתיב למאור** שהוא האין, כל זה כדי להעלות נר תמיד שתהיה העליה תמיד.

## משולחן גבוה

מכ"ק רביה"ק אדמו"ר מרן הרמ"מ מלעלוב זי"ע א'

ונתקיימו דבריו בפרשה זו [ענין זוהר חדש שה"ש ע"ד].

**ולכאורה** צריך להבין דבשביל שמשה מסר נפשו עבור בני ישראל ואמר מחני נא מגיע לו עונש שלא יזכר שמו בפרשה זו, אתמהה.

**אלא** הכוונה דלמשה רבינו שהיה העניו מכל האדם היה זה נחשב לו לשיכר שלא יזכר שמו בפרשה ויהי' בהסתר כרצון עניו אמיתי, ורצון יראוי יעשה, והבן.

\*

**עוד** י"ל בענין זה שלא נזכר שמו בכל הפרשה משום שמנהיג הדור צריך להתחבר לכל יהודי ולהשפיל את עצמו אליו עד שישכח מעצמו ואפילו את שמו ושכח, וזה רמז הקב"ה למרע"ה בזה שלא הזכיר שמו בפרשה זו, וזוהו יתבאר הכתוב **"ואתה תצוה"** - מלשון צוותא - [התחברות] דהיינו

שהתחברות לבני ישראל תהי' באופן "אתה" בלי הזכרת השם אלא באופן נסתר דהיינו שישכח מעצמו לגמרי, והבן.

**ונשמע קולו בבואו אל הקודש לפני ה' ובצאתו ולא ימות (פח, לה)**

י"ל דהנה מצינו אצל גדולי עולם שהסתלקו מן העולם בתפילתם שהי' להם כלות הנפש וכיון שלא הי' ידוע לבנ"א שיוכלו לבלבל בתפילתו שלא יכלה כנר אצל האבוקה נסתלק מזה העולם.

**והנה** עבודת הכה"ג היתה כעין זה שהי' יכול להסתלק מזה העולם מתוך כלות נפשו וכדמצינו אצל בני אהרן בהקריבם אש זרה כלומר שאם הזרות שיצריך להיות להם הקריבו לפני ה' ומתוך כך נסתלקו כי לא היה להם שום מעצור, כי גם הזרות אשר הי' לעצור בעצמם לא היה להם, ומשום זה הוצרכו לכה"ג **שישמע קולו בבואו אל הקודש ובצאתו** כלומר שישמע לחוץ שלא יסתלק שזה השמיעה לחוץ יהי' עכ"פ מעט שיוכל לעצור בעדו **ולא ימות** ע"י עבודתו בכלות נפשו לה' [הכוונה שעל ידי שמיעת הקול לחוץ לבני אדם יהיה לו קצת אחיזה בעוה"ז ועי"ז לא יגיע ח"ו]. קדושת מרדכי

# פורים קטן ליקוטי קדישין על מעלת יום קדוש זה

פתגמין קדישין על יד אד"א המכונה פורים קטן. הלכות חודש אדר והליכותיו, מה נוהגים בו, האם חייבים בשמחה, בשילוב אמ"ק מכ"ק מרן רבינו שליט"א בענין השמחה בהודשי אדר

**תכלית השמחה בהודשי אדר היא תשובה מאהבה ואהדת הגמור**  
נמצאין אנו עכשיו בהודש אדר א', ומשנכנס אדר מרבין בשמחה, וידוע שהשמחה של אדר משמחה את כל העולם, אך צריך לזכור את תכלית השמחה, ומתם שמחה יש בכל המקומות הישיבות והת"ת שעושיין הפורים רב וכדו', אבל צריך לזכור את תכלית השמחה שהוא פנימיות השמחה, שמחה בתורה, הודש אדר הי' ימי תשובה, שבו הי' קבלה"ת מאהבה, והי' בו צומנו עליו שלוש ימים.

**והתקדמה לתשובה וקבלה"ת היא האהדות, כמו שהיה בקבלה"ת ויהן שם ישראל נגד החר**  
ואמרו הו"ל וכן איתא שם ברשי' כאיש אחד בלב אחד, ובל"ז לא הי' יכול להיות קבלה"ת, כי בזה הוא עיקר השלמות והכמה בפמיש שבזה היו יכולים לבל לקבלה"ת, וכמו שאמרו הו"ל אין לקב"ה כלי מהויק ברכה יותר מהשלום, כמו שנאמר ד' עוז לעמו יתן ד' יברך את עמו בשלום, וכי יש ברכה יותר מהשלום, ואם רוצים כלי מהויק ברכה, מוכרח הוא להיות עם שלם, כדכ' דרכי' דרכי' נועם וכל נתיבותי' שלום, שנכתב בלשון רבים, "דרכיה" דרכי' וכן וכל נתיבותיה", והדיוק בזה שכל האופנים הדרכים וכל הסימטאות, צריך להיות בשלום, והי' שלא יחיה בדם מיני פולטיק, ואפי' באופן נסתר, ושלים ואהדות מוכרחין להיות לפחות אם קצת אמת, ואם שקר ופולטיק אין יכול להיות כלל אהדות כמו שנאמר והאמת והשל' אהבה, דברי אמת ושלים, ובל"ז הוא א' בפה וא' בלב רחמנ"ל.

**ואמרו הו"ל (מגילה יג) ליכא דיעה לישנא בישא כהמן הרשע העמלקי הזה ימשי' ואהשוורוש לא הי' ג"כ אוהב ישראל, וכדאמרי במגילה וזהמלך והמן ישבו לשתות, ואמרו בגמ' מלה"ז לשנים שהיו סמוכין ול"ז ולזה בקעה וכו', אבל המן הרשע שהי' מורע עמלק הי' שונא ביותר, וא"ל אהשוורוש שירא מהקב"ה שינקום בו, ועי' אמר לו המן בין הדברים, שזה עם מפורד ומפורד, שהם נמצאים במחלוקת ומפורדים ומפורדים, לא יצילם הקב"ה וג"כ לא ינקום בך רח"ל, ואסתר המלכה אמרה למרדכי לך כנוס את כל היהודים שי-הא אהדות בתוך כלל ישראל שכזה ו-הא התשובה כלי מהויק ברכה ע"י השלום, ויתקבל תשובתם ברחמים וברצון. וכן מסתיים המגילה ודובר שלום לכל זרעו' אך צריך שי-הא אהדות באמת ובלא הנפה וכדו', ולאחוב כל ישראל באהבה גמורה רק בגלל שהוא ישראל וכדאיתא בספרים שכל אוהב המלך אוהב את בניו רק בגלל שהם בני המלך, וכשאוהבים את בניו אוהבים המלך, ותל"י הא בהא, ואנו אוהבים את בני המלך כי אוהבים המלך, והו' רצון המלך שנחבב את בניו, ולפי"ז אתי שפיר שהתכונה לתשובה וקבלה"ת הוא באמת ואהדות. (כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)**

**אדר א'.** הנה"ק החת"ם סי קס"ג כתב שלכמה דברים נחשב אדר הראשון. בהו"מ סי' כ' כתב בהתימת התשובה "יום ג' א' דר"ה אדר ראשון שמרבין בו שמחה".  
**ובספר שערי הלכה ומנהג** ח"ב אות רפ"ו. בתשו' שבט הלוי ח"י סי' ק"ה אות ג': פשמות הלכה אדר ב' ויש מוסיפים מאדר א', וטוב לב וכו'.

**אדר ב'.** כן הוא משמעות רש"י תענית כ"ט. משנכנס אדר ימי נסים הם לישראל, פורים ופסה, בא ללמד שרק באדר הסמוך לניסן נוהגת שמחה (שאילת יעבי"ן ח"ב סי' פ"ה. מלה"ה סי' ל"א ס"ק ב"ן). תשובה מאהבה ח"ב סי' ש"א.

## תלית טבלאות

**מראש חודש אדר,** יש הנהגים לתלות טבלאות "משנכנס אדר" על מקום אמה על אמה שכבית שהוא זכר לחורבן. (ילקוט אברהם תרפ"ו).

## פורים באדר הסמוך לניסן

**אין עושיין פורים אלא באדר הסמוך לניסן,** כדי לסמוך גאולה לגאולה (מגילה ו:). גאולת מרדכי לגאולת משה, ושמה תאמר לעבד בתרווייהו ת"ל כל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה פעם אחת, אף בעיניה פעם אחת, ומה כל שנה ושנה באדר הסמוך לניסן, אף בעיבור באדר הסמוך לניסן וכו' סמיכת גאולה לגאולה עדיף (לבוש סי' תרצ"ו).

## אין בין אדר ראשון לשני

**איתא** במשנה (מגילה ו:). אין בין אדר ראשון לאדר שני אלא קריאת המגילה ומתנות

לאבוינים. ובגמרא שם מדויק "הא לענין הספד ותענית זה וזה שוין" (מכילתא הגמור סימן תרצ"ו).

## פורים קטן

**יום י"ד וט"ו** שכאדר ראשון נקרא פורים קטן (מהר"ל עמוד תי"ט). מנהגים וורמיישא אות רכ"ג ערוה"ש סימן תרצ"ו) אבל אין כל דיני פורים נוהג בהם (לבוש שם)

## קריאת מגילה

**מגילה נקראת** ב"ד וט"ו שכאדר השני, ואם קראו בראשון לא יצא ידי חובתו וצריך לחזור ולקרוא באדר השני (מגילה ו:). בית יוסף סי' תרצ"ו. פרי חדש. ערוך השולחן שם: אדר הראשון הוי כשכט וכו'. משנ"ב סימן תרפ"ה ס"ק ב'.

## על הניסים

**אין** אומרים על הניסים בפורים קטן (מנ"א סימן תרצ"ו ס"ק א: ח"א כלל קנ"ה סעיף מו. משנ"ב שם ס"ק א'). ואם במעות אמרו, אין מהוירין אותו

## משתה ושמחה

**יב.** יש אומרים שהי"ב להרבות במשתה ושמחה ב"ד שכאדר ראשון (טור בשם הר"ף) ורבינו **יהואל מפאריז** היה רגיל להרבות בסעודה ולהזמין בני אדם (הגה' תשב"ץ סי' קע"ה. שעת"ס ס"ק ג'. משנ"ב ס"ק ה'). וכתב הרמ"א שאנו אין נוהגין כן, מכל מקום ורבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המהמירם.

## האם יעשו משתה גם בטי"ז

**יש** הסוכרים שנוהגין לעשות סעודה בטי"ז (תוס' מגילה ו: ד"ה ורכי אלעזר. לבוש, בשני הימים אפילו לפורים. א"ר. התעוררות תשובה. מנחת יצחק מובא בס' ימי הפורים). **ויש** הסוכרים שאין עושיין סעודה בטי"ז אפילו למקופים (טור סי' תרצ"ו. הגה"מ פ"ב אות ש' שבגמ'. אין ב"ן, לא הוכירו ט"ז. רמ"א, דווקא ב"ד. פמ"ג א"א ס"ק א'. משנ"ב ס"ק ד').

## דברים ייחודיים

**בספרי** הפוסקים מוזכרים דברים מיוחדים שהיו עושים ביום זה (לקט יושר עמ' קנ"ט, שנהגו לעשות בו תבשיל יתירה. וגם אכל תאנים. במנהגי וורמיישא: בפורים קטן משימין פרוכת ומפות ומכסאות של ח"ה כמו בפורים גדול, וששים ושמהים. בס' דרכי חיים ושלים שהי' סועד הרבי עם אנ"ש ותלמידיו בכ"ק ושרו שושנת יעקב. יוסף אומ"ן אות תתנ"ו).

## בערב שבת

**כשהל** פורים קטן בערב שבת, מרבים קצת בסעודה, בשר בער"ש, אך לא ימלא כריסו בשביל סעודת שבת (מועד לכל הי' סי' ל"א סעיף כ"ב).

## נדר להתענות

**מי** שנדר כפירוש להתענות בפורים קטן, חל נדרו (פמ"ג, משנ"ב סי' תרצ"ו ס"ק ג', דאיסור התענית הוי רק מנהג).

## סעודה גדולה

**לא** נהגו לעשות סעודות גדולות בפורים קטן, מפני: א. שהמחבר אומר וי"א דגם בהספד ותענית מותר בראשון (טור בשם הרא"ש) ב. בכתבי הארז"ל לא נמצא רמז מהו הענין (נימוקי אור"ח).

**ר' לוי** בשם רבי המא בר הנינה: אותה השנה היתה מעוברת. מה טעמה מיום ליום ומחודש לחודש שנים עשר הוא חודש אדר (ירושלמי מגילה פ"א הל' ה').

## איסור הספד ותענית בפורים קטן דאורייתא

**כתב החתם סופר** (או"ח סי' ר"ח ד"ה ומ"ש דפורים) איסור הספד ותענית דאורייתא. איתא ברמב"ן סוף ס' המצוות דעיקר פורים ותנוכה דאורייתא מקי' דריב"ק (מגילה י"ד). וקי' דאורייתא. אלא דסגי בשום זכר לנס. ואנשי כנה"ג תקנו לקרות מגילה ושמחה ומשתה, וכן בהתנוכה תקנו השמונאים נרות וכל זה דברי קבלה ודרכנן.

## המושך בעמ"ד

# הילולת דצדיקא

- רבי משה פיינשטיין ב"ר דוד – אגרות משה (תשמ"ו)
- רבי אברהם מנחם מעדל מראזונא ב"ר משולם פייבש מלענטשא – תל המגיד ממעזיטש (תשנ"ב)
- רבי שמואל ב"ר יוסף שטרנאשין מוילנא הרש"ש (תרי"ב)
- רבי יהודה החסיד ב"ר שמואל ב' ספר חסידים (תתקע"ה)
- רבי משה סג"ל מראעל ב"ר יצחק יואל מקאנטיקאווא (תר"ם)
- רבי יצחק יעקב דוד מסטרנאוניץ ב"ר ברוך מו"ז'ני (תרצ"ב)
- רבי מנחם מעדל מגומבין ב"ר זאב וואלף מסטרנאקוב (תרצ"ו)
- רבי חיים סג"ל לנדא מבראדי אב"ד פודקאמין ב"ר אברהם (תקנ"ו)
- רבי מנחם אויערברג אב"ד אסטראווע ב"ר חיים אב"ד לונטשין (תרי"ח)
- רבי שלום יוסף משפיקוב ב"ר דוד מבהוש (תר"ם)
- רבי משה מרדכי מפילוב ב"ר חיים ישראל – מדרש משה (תרפ"ט)
- רבי משה שמואל ב"ר ישראל טוויסיג – ר"י ת. אהרן מטרסדורף (תשנ"ב)
- רבי צבי קאדינבר ב"ר שמואל – קב הישר – (ת"ל)
- רבי אהרן משה מאוורטש ב"ר יוסף יצחק (תרי"ו)
- רבי יחזקאל שרגא מדוקלא הי"ד ב"ר מנחם מעדל מפריסטיק (תש"א)
- רבי אשר ישעי' מוזאלקווא ב"ר נפתלי צבי מראזימוב (תרי"ו)
- רבי ישעי' מגריצא ב"ר יעקב יצחק מעלענדוב (תרי"ו)
- רבי מרדכי פרגל ב"ר יהודה אריה לייבוש מבוטשעטש – בוטושאן (תשמ"ד)
- רבי יוסף לייפער מפטיסבורג ב' צדקת יוסף ב"ר דב בערצ'י מסטנוד (תשכ"ו)

ט"ז אדר

י"ז אדר

י"ח אדר

- רבי שלום הריף ב"ד איסר אולמן ב' דברי רש (תקפ"ה)
- רבי ישמחה אב"ד בזביריקא ב"ד יעקב – תל' הרבי ר"ז מאניפולי והמגיד מקאנוניץ.
- רבי יוסף דראביטשער ממעזיבוז ב"ד יחיאל מיכל מיאמפאל.
- רבי יהואל מאלעסק ב"ד משה דוד מסטאניסלוב (תרצ"ב)
- רבי שמעון ב"ד משה סופר אב"ד קראקא (תרמ"ג)
- רבי פינחס מנחם ב"ד אברהם מרדכי אלטר מגור ב' פני מנחם (תשל"ו)
- רבי אריה לייבוש מרימנוב ב"ד אברהם אב"ד קארטשין (תרמ"ב)
- רבי שמעון סופר אב"ד קראקא ב"ד משה –
- בלוח דבר בעתו הביא היא"צ בט"ו אדר (תרמ"ג)
- רבי אברהם מנחם דאנציגור מאלכסנדר ב"ד יהודה משה (תשס"ח)
- רבי משה ב"ר טורדוס וקינז של הה"ק ר"ש מבעלזא (תק"יט)
- רבי חיים יעקב מדוקלא ב"ד אברהם מטיטשין – תל' ר"מ מרימנוב (תקע"ה)
- רבי אברהם מפראבושיט ורבי דוב בער ב"ר שלום שכנא – אחי הה"ק מרד"ן (תקע"א)
- רבי יצחק פרידמן מבאיאן ב"ד אברהם יעקב מסדיגורא (תרי"ו)
- רבי מאיר שלמה יהודה ממעזיטש ב"ד יצחק יעקב מביאלא (תש"ב)
- רבי אלכסנדר יוסקנד ב"ד משה מהורדנא – בעל יסוד ושורשי העבודה (תקנ"ד)
- רבי חנוך הענין מאלכסנדר ב"ד פנחס – השבה לטובה (תר"ל)
- רבי נחום מרדכי מצ'רטקוב ב"ר ישראל – דודש טוב (תשי"ו)
- רבי יחזקאל הלוי לוינשטיין משוגיה ישיבת פוניב' (תשל"ד)
- רבי יחזקאל מקאנוניץ ב"ר שמחה וי"א ב"ר ארי' יהודה לייב – חתן המגיד מקאנוניץ (תקמ"א)
- רבי יצחק כהן מטבוביה ב"ר שלמה זלמן אשכנזי – תל' רבי אברהם מקאליסק (תקמ"ו)
- רבי יהואל מיכל מלעכוויטש תל' ר"מ מלעכוויטש (תקמ"ו)
- רבי אברהם יהודה לייב מבראק – תל' הה"ק מקאצק חי' הו"מ ושפ"א ועוד (תרנ"ה)
- רבי אביגדור מטשענסטוב ב"ר שלום מפשיטיק (תרפ"ו)
- רבי ישכר בער ליפער מנדבורנא באניא ב. פארק ב"ר דוד (תשס"ח)
- רבי דוד ב"ר צבי אלימלך מדינוב – צמח דוד (תול"ד)

# פורים קטן המשך מעמ'ג

הארה גדולה בעולמות העליונים

מספר אצל הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא, שכאו אליו אנשים ב"ד אדר א' והוא שם הרבה נרות דולקים והיה להם זאת להודו. אמר להם, מה הודו אצלכם על הנרות מפני שהיום פורים קטן, היום יום גדול שיש הארה גדולה בעולמות העליונים (אבן ישראל. תרפ"ה. דף נ"א).

**סיפר** הרה"ק ה"דברי חיים" זי"ע בפורים קטן מעשה מהרה"ק רמ"ל מסאמוב זי"ע שהיפיש פעם בעיוה"כ אחר הסעודה לעסוק במצות גמ"ח ופגע בעניו אחד ושאלו אם הפץ ללגום יי"ש, והשיב בחיוב והלך עמו לבית אחד וצוה להגיש לו יי"ש ונמיני תרגימא לסעוד הלכן. ואח"כ א"ל הדיק לעני, אם רצונך ביי"ש חזק והרפך ביותר, בא עמי לפריפנאציע (בית מוידנה), והעני נאות לכך.

וילכו שניהם לפריפנאציע וצוה להגיש לו כוס יי"ש לעילא ולעילא. שאלו העני, למה לא הלך עמו מיד לפריפנאציע. ויען לו הדיק כי הפץ לעשות לו נחת רוח, שיסעוד לכו לפני כן. והפסיד הרה"ק מצאנו זי"ע, "הגם שהימים האלה נשגבים ונזכרים ונעשים ככל משפחה ובכל דור, ובכל שנה מתעורר הגם מחדש, אי"כ בודאי יעשה עמנו הש"ת נסים בפורים העתיד לבוא, אפס כי בנתים הענינו לנו את פורים קטן, כי גם מתעורר הגם, כדי להפיש דעתנו ולהשביע את מאוויינו. (אמרי יוסף. היא מועדים. דרוש י"ד. מובא בלוח דבר בעתו)

## טוב לב משתה תמיד

יש אומרים שהיב הרבות במשתה ושמחה ב"ד שבאדר ראשון ואין נהנין כן. מכל מקום ירבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המחמירים, וטוב לב משתה תמיד (רמ"א תרצ"ז). והמפורשים ז"ל פירשו "לשחוק אמרת מהולל, ר"ל שיהיה באיזה ענין שיהיה, השחוק הוא הוללות, אך "לשמחה מה זו עושה" ר"ל מה טיבה אם הוא שמחה של מצוה או לא, אך הואיל ואפשר כי מתוך אכילה ושתיה והוללות יתמשך לשחוק וקלות ראש, לכן יקח תכלית לבסם השמחה ב"ד והדות ד' יהיה מעורר ויטוב לב ב"ד, וז"ש "וטוב לב משתה תמיד" (שערי תשובה סי' תרצ"ז).

## כי בשמחה תצאו

**איאת** כספח"ק מצדקיי אמת, כי בשמחה תצאו וכו' שבשמחה יוצאין מכל הצרות מכל המיצרים, ובשולם תובלוק, ומגיעין לשלמות הגמור ע"י כוח השמחה, והחלק ב' מפורסם הוא פרות ומובא זה בבית אברהם בחלק המכתבים. וג"כ על אחדות זוכין לקבלת התפילות כמפ" מהאר"ז, ובאמת כ"א לעצמו יאמר במדת האפשר לפני התפילה "הריני מקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך", וע"י זה ההכנה לקבלת התפילות און פוילן אלעם גוט, ויקובלו

לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

ועם שלום ואחדות זוכין להשראת השכינה, ונהזור לעניינינו האחדות ושלוש ושלוה הוא כלו לקבל ברכה, והעיקר הוא שמחה הפנימית, ואמנם השמחה החיצונית חשובה היא כי זה מכיבא לרדי שמחה פנימית, אך שלא להשאיר ה"ו בשמחה החיצונית כי אז נשארין טיפיש עם התחפושת, רק שזה יותר קל ע"י השמחה החיצונית להשפיע בה לשמחה הפנימית, ושמחה הפנימית זה קבלה"ת באהבה ותשובה מאהבה, עם ההקדמה של שלום ואחדות, משנכנס אדר מרבין בשמחה, ואין שמחה כשמחת התורה, וכמובא בשם הרה"ק ר' שלמה חיים מקידינוב זי"ע הרוצה שיתקומו נכסיו יטע בהן אדר (ביצה טו): פירות האדם ותולדות האדם הן מעשים טובים, ונכסיו של אדם הן נכסיו הרוחניים, והנכסים הגשמיים אינם בר קיימא שהיום כאן ומחר שם והם חיי שעה, ונכסיו הרוחניים הם חיי עולם, והרוצה שיתקיימו נכסיו, הם תשובה ומעשים טובים, שיהיו להם כיום, הרי בני"ו רוצים תמיד משתוקקים ונכספים להתקרב לאבינו שבשמים, וכמשי"כ חז"ל גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אלא ששאר בעיניה - היצה"ר מעכב, ובפנימיות הלב רוצה כ"א להתקרב ולהתדבק לאבינו שבשמים ולהתעלות בתויר"ש ובמדות ובכל הענינים ובפנימיות הלב, כ"א מלא טוב ועומד ומשתוקק מתי אזכה, ומי"מ העצה טובה באדר זה זמן מיוחד שיתקיימו התשובה ומעשי"ש שיהיו באדר, שיטע בהם אדר.

ולכ"י אמאי לא מצינו כהודשים אחרים לשון של "מרבין בשמחה" רק באדר, וג"כ אמאי רק אדר יש בו הודש העיבור, ובתורה"ק יש פשעא"ם, ולפי"ז אי"ש לשון הודש אשר נהפך להם, שההודש כולו נהפך להם מן הקצה אל הקצה לרחמים גדולים ונפורים, וממי' בהודש הזה שיש בו קבלה"ת ימי הפורים, לכן נבחר כל הודש באופן מיוחד לשמחה, וג"כ יש בו הודש העיבור כי שמחה צריך להיות ככפליים, כי שמחה אין לו שיעור, ולכן יש הודש אדר אשר הוא הודש השמחה פעמים ככפליים, וג"כ ידוע המאמר בשם הרה"ק ר' יעקב יצחק החוזה מלובלין זי"ע ועכ"י"א משנכנס אדר מרבין הקדושה ושמחה ובאב ממעטין הטומאה עם שמחה, והיונן מזה ששמחה הוא ככפליים. (כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

# נועם השמחה מאמר נפלא מהגה"צ מוריניו רבי נחמן בידרמן שליט"א המשך מעמ'ב

נ'ארישע פאלשע טרערן, אזי סוגרים את שערי הדמעות. אבל על שמחה אין שערים כלל, ותמיד יכולים לפעול בכוח השמחה.

**ובישמח** ישראל - מאורן של ישראל מובא בשם הרה"ק הר"ר ב מפרשיסחא זי"ע שאמר עה"פ 'והיית אך שמח' ראשי תיבות שו"א, כלומר עס איז בעסער אין פאלשע שמחה פון איין ערליכע מרה שחורה, שטוב יותר שמחת שוא ממרה שחורה אמיתית, עכ"ד.

**ונראה** לבאר דבריו הק', כי לאמתו של דבר, אין מושג של שמחה של שוא, כי הרי יהודי הוא ממקור השמחה, ונשמתו היא חלק אלוקי ממעל, ועוד וחדוה במקומו, וכלום חסר בבית המלך, אלא שהיצה"ר מלכלך אותו ומבלבל את ראשו, ולכן הוא צריך להתחזק גם בשמחה של שוא, כי האמת היא שהוא בשמחה כי נשמתו מעולם השמחה ומקור הברכה. ואדרבה העצבות ויגון ערליכע מרה שחורה' זהו השקר הגמור, כי א"א להיות ערליך עם מרה שחורה שמקורו בסטרא אחרא רח"ל.

**ואיתא** בגמ' (חגיגה ה:): עה"פ במסותרים תבכה נפשי, מקום יש לו להקב"ה ומסתרים שמו, ופרכינן ומי איכא בכיה קמיה הקב"ה, והכתיב עון וחדוה במקומו, ומתריצין לא קשיא הא בבתי גואי הא בבתי בראי, ע"כ.

**ויתכן** לפרש ע"ד מ"ש חז"ל (שבת לא). על מי שיש בו תורה ואין בו יראת שמים, משל לגזבר שמסרו לו מפתחות הפנימיות ומפתחות החיצונות לא מסרו לו, ואינו יכול להיכנס. וי"ל שאם המפתחות הפנימיות הם 'במסתרים תבכה נפשי', אי אפשר להיכנס אם אין לו לאדם 'עון וחדוה במקומו', שאפילו שיש לאדם מפתחות שיכול לבכות ולהוריד דמעות, הוא בוכה ומבקש צרכי מהש"ת, אבל כל זמן שאין לו מפתחות החיצוניות, של 'עון וחדוה במקומו', לא יועילו לו כל הדמעות, כי אינו יכול להיכנס לבתי בראי, ואיך יוכל להכנס לבתי גואי.

וכן הוא הדבר כשהוא יוצא מבתי גואי דהיינו שגמר להתפלל בדמעות, יכול לצאת רק דרך הבתי בראי, דהיינו להתחזק באמונה ובשמחה ובטחון ובתקוה לישועת ה', כי אין דרך אחרת.

**ארוד המן אשר ביקש לאבדי**, תיבות 'אשר ביקש לאבדי' הם ראשי תיבות **אבל**, זה כל רצונו ומגמתו של המן ימ"ש לעשות את היהודי שיהיה שרוי באבל רח"ל, שירגיש צער ואבלות, שישים שק במתניו ויתאבל על מצבו בגו"ה, אבל בימים האלה **ונהפוך הוא** מתהפך תיבת **אבלי** לראשי תיבות **אומרה לאלקי בעודי**, שיהודי שמח במה שיש לו, והוא מתחזק עם הנקודות הטובות שיש לו עדיין, הוא שמח באלוקות שיש לו בעודי, הרי הוא חלק אלוקי ממעל, ויש לו תכלית בעולם, ואז תיבת **אבל** נהפך גם לראשי תיבות **אשריה לה' בחיי**, הוא שמח ואומר שירה על זה שהוא עדיין חי והוא נושם, ויש בכוחו לצאת ולבוא לעמוד ולשבת ולאכול ולשתות וכו'.

**בדרך** הזה יפעל למחר את הישועה יותר מאשר בדרך תפלות ובכיות, וכמו שכתב הגה"ק החת"ס זי"ע שבמשתה היין אפשר לפעול הרבה יותר מאשר במקרא מגילה.

# אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

נדב להגל השמחה בחצה"ק - לעלוב - ביאלא

מזל טוב לדידינו החשוב חתן האדמו"ר מוהרש"צ"א הרה"ג ר' בן ציון בערנשטיין שליט"א לשמחת נישואי הבת

לעילוי נשמת האשה החשובה **אסתר** בת ר' מ' שולם איסר נפטרה י"ג אדר א' תשס"ג.

מזל טוב לדידינו היקר והנעלה הרה"ר יוסף ארינברג הי"ו לשמחת הכנס הבן לעזרתומ"צ

**גליון זה מוקדש** לעילוי נשמת זקנינו היקר באדם איש תם וישר וירא אלוקים, משכים ומעריב לבתי כנסיות, מוקיר ורחים רבנו, גומל חסד, ענוותן ושפל ברך, הזדכך ביסורים קשים וקיבלם באמונה ובדומיה הרה"ח רבי שמעון אמנון צ"ל בן רבי משה צ"ל ורבקה ע"ה נלב"ע בשיבה טובה כ"ט אדר תשפ"ד. תנצב"ה.

## קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בהודיה לפני מעונה, הננו לשגר בזה מיטב ברכותינו אל ידידינו וידיד בית ישראל איש האשכולות, מרביץ תורה וחסידות לעדרים, האי מרגניא טבא, נערך באראלי קודש חילולו בנו ועטרת, דין רפיש מדבית מרנן רבותינו הקוה"ט זי"ע"א מלעלוב, ענן עץ אבות. לבית אבותיו עטרת, כש"ת

**הגה"צ המשפיע רבי נחמן בידרמן שליט"א**  
**בן הרה"ק מרן אדונינו מוריניו ורבינו זיע"א**  
 להגל שמחת נישואי הבת תחי' עב"ג המופלג בתו"ש הרב חנני' זי"ט **לפא ליברמן** הי"ו בן הרה"ג ר' **יחיאל חיים ליברמן** שליט"א נכד הרה"צ ר' דוד מאנש **ביטביץ** שליט"א ונכד הרה"צ ר' **יקותיאל ליברמן** שליט"א ונין **כ"ק אדמו"ר מביאלא שליט"א מלונאנו**.  
 יאה רעווא מן קודם אבוהון דבשמיא, קדם נורא עלילה, הבט משמים ופקוד גפן זאת, זכות אבות וכן עלינו, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל לתפארת אבוה"ק, ומשמחת בית צדיקים יזישעו השפעות טובות ברו"ג.

**המברכים נאמנה ושמחים בשמחתכם - קהל חסידי לעלוב - המערכת בני הבנות מוריניו שליט"א**

**רחמים שאלו: אנא הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת אלטע עטיל בת בלומא גיטל תחי' בת הגה"צ המשפיע רבי נחמן בידרמן שליט"א לרפו"ש ואריכות ימים ושנים טובות אמן.**